

Iubesc, ca un bărbat

Gabriel Stănciulescu

Iubesc, ca un bărbat...

Felicitări primesc destule,
Dar cine știe când mi-e greu?
Îmi zboară timpul, din pendule,
Rugându-mă la Dumnezeu.

Mă rog în fiecare seară,
Mă rog și ziua uneori,
Un creștin, cu viață amară,
De ce iubire mă ignori?

Eu te iubesc și zi și noapte,
Îmi faci serile senine,
Și aș striga, dar spun în șoapte
Vino iară pe la mine!

Recunosc, ne-am amăgit conștient,
Când tu mi-ai dat, eu n-am știut
Că dragostea este un... prezent,
Dacă n-o simți, a dispărut.

Acum am vârsta senectuții,
Fără să vreau m-am izolat,
Mă fascinează voia minții
Când mai iubesc, ca un bărbat.

Iubesc și viața, la fel ca voi,
Ne-a fost dragă tinerețea,
Ne-am luat iubirile în noi,
Și dorința... și tandrețea.

Autor: Gabriel Stănciulescu